Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA PAOLO MENGOCI [PAOLO MENGOZZI]
secinājumi,
sniegti 2011. gada 7. jūlijā [1]

Lieta C-545/09

Eiropas Komisija
pret

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti

Pedagogu, kurus dalībvalsts norīko vai nosūta darbā Eiropas skolās, profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības — Atlīdzības iesaldēšana norīkošanas vai nosūtīšanas laikā — Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretācija un piemērošana — Šķīrējtiesas klauzula

I – Ievads

1. Šajā lietā Eiropas Savienības Tiesai pirmo reizi ir jālemj par dažu Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus [2] (turpmāk tekstā – "Konvencija"), kura parakstīta 1994. gada 21. jūnijā Luksemburgā, stājusies spēkā 2002. gada 1. oktobrī [3] un kuras līgumslēdzējas puses ir visas dalībvalstis, kā arī Eiropas Kopienas (tagad – Eiropas Savienība), nosacījumu interpretāciju un piemērošanu.

2. Precīzāk, saskaņā ar minētās konvencijas 26. pantā paredzēto šķīrējtiesas klauzulu Eiropas Komisija ir vērsusies Tiesā saistībā ar strīdu starp Eiropas Komisiju un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, lai tiktu konstatēts, pirmkārt, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē un jāpiemēro tā, lai tiktu garantēts, ka dalībvalsts norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem viņu norīkošanas vai nosūtīšanas laikā ir pieejama tāda pati karjeras izaugsme un algas pieaugums kā šīs dalībvalsts teritorijā nodarbinātajiem pedagogiem un ka aizliegums dažiem Eiropas skolās norīkotiem Apvienotās Karalistes pedagogiem piekļūt izdevīgākām algu skalām (it īpaši skalām, ko apzīmē ar "threshold pay" [atalgojuma slieksnis], "excellent teacher system" [sistēma izciliem skolotajiem] vai "advanced skills teachers") [skolotājiem ar īpašām iemaņām]) un citiem papildu maksājumiem (tādiem kā "teaching and learning responsibility payments" [prēmijas par atbildību saistībā ar apmācību]), kā arī aizliegums progresēt esošajā algas skalā, kas ir pieejama Anglijas un Velsas subsidētajās skolās nodarbinātajiem pedagogiem [4], nav saderīgs ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu.

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — OV L 212, 3. lpp.

3 — Saskaņā ar Konvencijas 33. pantu tā stājās spēkā tā mēneša pirmajā dienā, kas ir pēc dienas, kad dalībvalstis deponē visus ratifikācijas dokumentus un kad deponē Eiropas Kopienas paziņojuma aktus. Skat. arī 2010. gada 30. septembra spriedumu lietā C-132/09 Komisija/Beļģija (Krājums, I-8695. lpp., 13. un 14. punkts). Konvencijas I pielikumā ir minētas tikai desmit Eiropas skolas, bet tagad tādu ir četrpadsmit, un tās atrodas septiņās dalībvalstīs (piecas Beļģijā, trīs Vācijā, viena Itālijā, divas Luksemburgā, viena Nīderlandē, viena Spānijā un viena Apvienotajā Karalistē). Šajās skolās pašlaik mācās apmēram 22 500 skolēnu.

4 — Lai gan prasības versijā franču valodā ir minēts jēdziens "écoles publiques" [valsts skolas], versijā oriģinālvalodā ir atsauce uz jēdzienu "maintained schools", kas, kā turpmāk tiks norādīts, atbilst "subsidētajām" izglītības iestādēm.

3. Būtībā Komisija izsaka Apvienotajai Karalistei pārmetumu par to, ka tā nav nodrošinājusi, ka pedagogi, kurus šī dalībvalsts norīkojusi darbā Eiropas skolās, saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos, atbilstoši Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktam, un nav saglabājusi minētajiem pedagogiem maksāto algojumu, neievērojot šīs konvencijas 25. panta 1. punktu.

4. Strīds starp Komisiju un Apvienoto Karalisti ietilpst kontekstā, kas ir īpašs divējādā ziņā.

5. Pirmkārt, šis konteksts ietver kārtību, kas piemērojama Eiropas skolām un to pedagogiem. Otrkārt, tas ietver izglītības un pedagogu atalgojuma sistēmu Apvienotajā Karalistē, šajā gadījumā – Anglijā un Velsā.

6. Attiecībā uz pirmo punktu ir jāatgādina, kā tas ir uzsvērts Konvencijas preambulā, ka Eiropas skolu sistēma ir *sui generis* sistēma, kas ieviesta, lai nodrošinātu Eiropas Kopienu darbinieku bērnu kopēju izglītošanu un pienācīgu Eiropas iestāžu darbību [5]. Preambulā ir precizēts, ka šī sistēma ir veids, kādā sadarbojas dalībvalstis, kā arī dalībvalstis un Savienība, vienlaikus pilnīgi atzīstot dalībvalstu atbildību par mācību saturu un to izglītības sistēmas organizāciju [6].

7. Šajā sakarā, pirmkārt, atbilstoši Konvencijas 25. pantam Eiropas skolu budžets tiek finansēts tostarp no dalībvalstu iemaksām, ko tās veic, regulāri maksājot atlīdzību to norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem, kā arī no Savienības iemaksām, ar ko paredzēts segt starpību starp skolu kopējo izdevumu summu un pārējo ieņēmumu summu.

8. Otrkārt, saskaņā ar Konvencijas 3. panta 2. punktu mācības Eiropas skolās nodrošina pedagogi, ko dalībvalstis nosūta vai norīko saskaņā ar Padomes – vienas no šo skolu struktūrām [7] – pieņemtajiem lēmumiem un procedūru, kas noteikta 12. panta 4. punktā.

9. Saskaņā ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu administratīvajos jautājumos Padome katru gadu pēc inspekcijas valžu priekšlikuma nosaka prasības pedagogiem, izveidojot vai likvidējot amatus. Tā nodrošina taisnīgu amatu sadalījumu starp dalībvalstīm. Tā kopīgi ar valdībām risina jautājumus, kas attiecas uz vidusskolas skolotāju, pamatskolas skolotāju un skolas izglītības konsultantu nosūtīšanu vai norīkošanu. Darbinieki saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos.

10. Turklāt no darbam Eiropas skolās norīkoto darbinieku statūtiem, kurus, pamatojoties uz Konvencijas 12. panta 1. punktu, ir pieņēmusi Padome un kuri tiek piemēroti kopš 1996. gada 1. septembra, izriet, ka norīkošanas ilgums parasti nepārsniedz deviņus gadus.

11. Šajos statūtos ir ietverti arī noteikumi par darbam minētajās skolās norīkoto vai nosūtīto pedagogu atalgojumu un darba apstākļiem. It īpaši statūtu 49. pantā ir paredzēts, ka norīkotie pedagogi saņem, pirmkārt, valsts atalgojumu, ko maksā valsts kompetentās iestādes, un, otrkārt, starpību starp šajos statūtos paredzēto atalgojumu un visu valsts atalgojumu atbilstošo vērtību, no kuras atskaitītas obligātās sociālās iemaksas, ko maksā Eiropas skolas (turpmāk tekstā – "Eiropas piemaksa"). Turklāt saskaņā ar statūtu 72. panta 1. punktu darbiniekam, kura dienesta attiecības izbeidzas, ir tiesības, aizejot no darba – ar nosacījumu, ka tas nenotiek disciplināra pasākuma dēļ – saņemt atlaišanas pabalstu, kas ir proporcionāls faktiskajam dienesta laikam, tam nepārsniedzot 9 gadus. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu šis pabalsts tiek aprēķināts, pamatojoties uz starpību starp pēdējo pusotra mēneša Eiropas pamatalgu, kas tiek novērtēta saskaņā ar izcelsmes valstij noteikto korekcijas koeficientu, un pēdējo pusotra mēneša valsts pamatalgu par dienesta gadu.

5 — Skat. arī 2011. gada 14. jūnija spriedumu lietā C-196/09 *Miles* u.c. (Krājums, I-5105. lpp., 39. punkts). Skolas nodrošina daudzvalodīgu un multikulturālu izglītību pirmsskolas, sākumskolas un vidusskolas vecuma bērniem.

6 — Šajā preambulas apsvērumā ir daļēji minēts LESD 165. panta 1. punkta saturs.

7 — Padomi tostarp veido dalībvalstu ministru līmeņa pārstāvji un Komisijas loceklis. Tās pienākums ir uzraudzīt šīs konvencijas piemērošanu, un šim nolūkam tā ir pilnvarota pieņemt lēmumus izglītības, budžeta un administratīvos jautājumos atbilstoši Konvencijas 10. pantam.

12. Taču statūtos nav paredzēts pensionēšanās režīms tiem norīkotajiem pedagogiem, kuri norīkojuma laikā turpina veikt iemaksas savas valsts pensiju shēmā.

13. Attiecībā uz otro punktu, kas ir saistīts ar Apvienotās Karalistes izglītības sistēmas īpatnībām, ir jānorāda, ka tā ir tādu decentralizētu iestāžu kompetencē, kas atrodas trīs atšķirīgās zonās, proti, Anglijā un Velsā, kuras abas veido vienu kopīgu zonu, kā arī Ziemeļīrijā un Skotijā. Darba noteikumi katrā no šīm zonām ir atšķirīgi.

14. Attiecībā uz zonu, kuru veido Anglija un Velsa un kura ir vienīgā zona, uz kuru attiecas šī lieta, lielākā daļa pedagogu ir nodarbināti kādā no subsidētajām skolām ("maintained schools"). Šo pedagogu atalgojums un darba noteikumi ir noteikti ar kompetentā ministra rīkojumu, proti, ar Dokumentu par skolu pedagogu darba noteikumiem un atalgojumu ("School Teachers Pay and Conditions Document", turpmāk tekstā – "*STPCD*"), kas ir saistošs attiecībā uz visiem darba līgumiem, kurus slēdz subsidēta skola.

15. Noteikts skaits pedagogu ir nodarbināti nevis subsidētās skolās, bet cita veida skolās, tādās kā, piemēram, neatkarīgās un vispārizglītojošās valsts skolās, kuras atbalsta sponsori ("academies"), privātajās skolās, Kalemas [*Culham*] Eiropas skolā vai skolās, kuras pārvalda ārvalstu valdības. Attiecībā uz šīm skolām *STPCD* paredzētajiem darba noteikumiem un nosacījumiem ir fakultatīvs raksturs.

16. *STPCD* 2009. gada redakcijā ir paredzētas atalgojuma skalas, kurās ir ietverti šādi galvenie elementi.

17. Pedagogiem ir pamatalgas skala ar sešiem līmeņiem. Svarīgākais kritērijs nākamā līmeņa iegūšanai ir pieredzes apjoms, ko nosaka pēc nostrādātajiem darba gadiem. Pedagoga darba devējam principā par katru nostrādāto gadu ir jāpalielina pedagoga pakāpe. Tādējādi, izņemot ārkārtas gadījumus ar neapmierinošiem rezultātiem, izaugsme šajā skalā notiek automātiski.

18. 2000. gadā tika ieviesta jauna kārtība ar nosaukumu "threshold pay". Piemērojot šo kārtību, Anglijas un Velsas pedagogi, sasnieguši pēdējo pamatalgas skalas līmeni, var iesniegt savu kandidatūru pārejai uz augstāku algas skalu ("post-threshold pay scale"), kas sadalīta trīs līmeņos (no U1 līdz U3). Pedagogiem, kas vēlas uz to kandidēt, ir jāatbilst noteiktiem profesionālo iemaņu standartiem, jāiesniedz kvalifikācijas apliecinājumi un jālūdz kompetences vērtējums. Attiecīgie profesionālie standarti ir minēti dokumentā ar nosaukumu "Pedagogiem piemērojamie profesionālie standarti" ("Professionnel Standards for Teachers"). Vērtējumu veic izglītības iestāžu vadītāji, kuriem ir jāraugās, lai vērtētais pedagogs atbilstu minētajiem standartiem. Kad pedagogs ir pārkāpis [noteikta līmeņa] slieksni un sasniedzis augstāko skalu ("post-threshold teacher"), izaugsme tajā nenotiek automātiski, bet gan ir atkarīga no ikgadēju vērtējuma sarunu secinājumiem.

19. *STPCD* turklāt attiecībā uz subsidētajām skolām ir paredzēta iespēja izveidot štata vietas "izciliem pedagogiem" ("Excellent Teachers"; turpmāk tekstā – "*ET*") un "pedagogiem ar īpašām iemaņām" ("Advanced Skills Teachers"; turpmāk tekstā – "*AST*"), kuriem piemēro atšķirīgu algas skalu (no *AST* 1 līdz *AST* 18), kā arī štata vietas, kurās ir tiesības saņemt "prēmijas par atbildību par apmācību" ("Teaching and Learning Responsibility Payments"; turpmāk tekstā – "*TLRP*"). Pedagogs nevar vienlaikus ieņemt vairākas no šīm štata vietām.

20. Pedagogiem, kas vēlas pievienoties "Excellent Teacher Scheme", vismaz divus gadus ir jābūt iekļautiem pēdējā no trijiem augstākās algas skalas līmeņiem un jāapliecina īpaša profesionālā kompetence, kas noteikta pedagogiem piemērojamajos profesionālajos standartos. Tomēr viņi var lūgt vērtējumu šajā sakarā tikai tad, ja viņu skolā ir brīva *ET* štata vieta. Šos vērtējumus, lai nodrošinātu vērtējuma procedūras vienveidību, veic ārēji vērtētāji. Bez parastajiem pienākumiem klasē *ET* ir jāieņem būtiska vieta savās skolās, palīdzot citiem skolotājiem uzlabot viņu efektivitāti un sniedzot ieguldījumu izglītības mērķu sasniegšanā, uzlabojot apmācības kvalitāti skolā.

21. Lai būtu tiesības uz *AST* štata vietu, kandidātiem nav obligāti jābūt sasniegušiem noteiktu līmeni, tomēr viņiem ir jāatbilst "post-threshold teacher standards", t.i., *ET* piemērojamajiem profesionālo iemaņu standartiem, kā arī tiem standartiem, kuri attiecas īpaši uz *AST* un ir noteikti pedagogiem piemērojamajos profesionālajos standartos. Vērtējumu šajā sakarā veic ārēji vērtētāji. Šīs štata vietas ir saistītas ar papildu atbildību. *AST* pedagogiem parasti ir jāvelta 80 % darba laika savu klašu apmācībai un pārējais laiks – papildu pienākumiem, kas tiek veikti kopā ar pedagogiem no citām skolām vai šo pedagogu labā. Atšķirībā no *ET* štata vietām *AST* štata vietas tātad ir paredzētas sadarbībai ar citām skolām.

22. Visbeidzot, *TLRP* ir pieejamas ikvienam pedagogam, kurš strādā klasē, un nav prasības, lai viņš būtu pārkāpis [noteikta līmeņa] slieksni. Šīs prēmijas, kas drīzāk attiecas uz īpašām štata vietām skolas personāla struktūrā, nevis uz īpašām personām, tiek piešķirtas pedagogiem, kas uzņēmušies "papildu ilglaicīgu atbildību [skolas] darbinieku struktūrā". Tās ir paredzētas tādas atbildības atlīdzināšanai, kas pārsniedz atbildību, ko uzņemas visi pedagogi, kuri strādā klasē, un attiecas tostarp uz palīdzību skolēniem ārpus klases telpas un uz pedagoga virzītājspēka lomu mācību priekšmetu un programmas izstrādē.

23. Neatkarīgi no viņu sākotnējās skolas statusa visi Apvienotās Karalistes pedagogi var lūgt, lai tos norīko darbā Eiropas skolās.

24. Tomēr darbā pieņemtie pedagogi nesaglabā līgumattiecības ar iepriekšējo darba devēju, bet gan norīkošanas nolūkā slēdz jaunu darba līgumu ar Bērnu, izglītības iestāžu un ģimenes ministriju ("Department for Children, Schools and Families"; turpmāk tekstā – "Izglītības ministrija").

25. Šajā darba līgumā attiecībā uz Anglijas un Velsas pedagogiem ir noteikts, ka *STPCD* Eiropas skolu pedagogiem nepiemēro. Tomēr ir precizēts, ka valsts algas, ko ik mēnesi maksā norīkotajiem pedagogiem, tiek noteiktas atbilstoši *STPCD* paredzētajai pamatalgas skalai un ka tiks maksāti ikgadējie algas pielikumi, kas tiek apspriesti valsts līmenī un ir piemērojami atbilstoši *STPCD*. Ir norādīts, ka netiks maksāta neviena cita piemaksa pie valsts algas un ka norīkotais pedagogs laikā, kad viņš ir norīkots darbā Eiropas skolā, nevar lūgt, lai uz viņu tiktu attiecināta *STPCD* minēta augstāka algas skala, papildu prēmija vai papildu statuss. Visbeidzot, šajā darba līgumā ir precizēts, ka darbs Eiropas skolā dod tiesības uz pensiju atbilstoši Anglijas un Velsas pedagogu pensiju sistēmai un iemaksas šajā sistēmā būs balstītas vienīgi uz valsts algu.

26. Pēc tam, kad tika saņemtas daudzas Eiropas skolās norīkotu Lielbritānijas pedagogu sūdzības un vairāki Parlamenta jautājumi, Komisija, sākot ar 2000. gadu, ir vairākkārt vērsusies pie Apvienotās Karalistes secīgajiem izglītības ministriem, norādot, ka ar Konvenciju nav saderīgs lēmums atteikt Eiropas skolās norīkotajiem Lielbritānijas pedagogiem piekļuvi augstākajai algas skalai, kas saistīta ar sniegumu. Pirmā vēstuļu apmaiņa 2000. un 2001. gadā, kā arī otrā vēstuļu apmaiņa 2007. gadā nepalīdzēja rast strīda risinājumu. Tad Komisija lūdza, lai jautājums no 2008. gada 20. līdz 22. oktobrim tiktu skatīts Padomes sanāksmē. 2008. gada 20. novembrī norisinājās videokonference starp Komisijas un Izglītības ministrijas pārstāvjiem, tomēr tā nenoveda pie strīda atrisinājuma. 2009. gada 13. janvārī Komisija iesniedza Padomē pēdējo lūgumu, lai atrisinātu jautājumu, vienlaikus paziņojot, ka gadījumā, ja netiks gūts nekāds rezultāts, tā būs spiesta vērsties Tiesā atbilstoši Konvencijas 26. pantam.

27. Jautājums par Eiropas skolu konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta un 25. panta 1. punkta interpretāciju tika skatīts Padomes 2009. gada 20. un 21. janvāra sanāksmē. Pēc šīs sanāksmes Padome secināja, ka tā nespēj atrisināt strīdu, un pieņēma zināšanai Komisijas nodomu celt Tiesā pret Apvienoto Karalisti vērstu prasību par interpretāciju un piemērošanu, pamatojoties uz Konvencijas 26. pantu, skatot to saistībā ar EKL 10. un 39. pantu.

28. Šādos apstākļos Komisija 2009. gada 18. decembrī cēla šo prasību.

29. Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— konstatēt, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, lai nodrošinātu, ka dalībvalsts norīkotajiem pedagogiem norīkojuma laikā ir pieejama tāda pati karjeras izaugsme un algas pieaugums kā šajā dalībvalstī nodarbinātajiem pedagogiem un ka dažu Apvienotās Karalistes norīkoto pedagogu izslēgšana norīkošanas laikā no izdevīgākām algu skalām (it īpaši skalām, ko apzīmē ar "threshold pay", "excellent teacher system" vai "advanced skills teacher") un citiem papildu maksājumiem (tādiem kā "teaching and learning responsibility payments"), kā arī no progresēšanas esošajā samaksas skalā, kas attiecas uz pedagogiem, kuri ir nodarbināti Anglijas un Velsas subsidētajās skolās, nav saderīga ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktu un 25. panta 1. punktu;

— piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30. Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu prasību noraidīt.

31. Šo lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi tika uzklausīti 2011. gada 4. maijā notikušajā tiesas sēdē.

II – Analīze

32. Kā tika uzsvērts ievadā, Komisijas secinājumiem ir divas daļas. Pirmā daļa drīzāk vispārēji attiecas uz to, kā interpretējams Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums, savukārt otrā daļa, kas ir konkrētāka, būtībā attiecas uz dažu pedagogu, kurus Apvienotā Karaliste norīkojusi darbā Eiropas skolās, karjeras attīstību norīkošanas laikā.

33. Šis nodalošais lūgums, šķiet, atspoguļo Konvencijas 26. pantā iekļautās šķīrējtiesas klauzulas formulējumu, saskaņā ar kuru strīdi starp līgumslēdzējām pusēm, kuri attiecas uz Konvencijas "interpretāciju un piemērošanu" un kurus nav atrisinājusi Padome, ir tikai Tiesas kompetencē.

34. Lai gan, kā apliecina lietas dalībnieku procesuālie raksti, līdz galam nav iespējams nošķirt vienu daļu no otras, es izmantošu pieeju, uz kādu aicina Komisijas prasība.

A – *Par Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma interpretāciju*

35. Kā jau minēju ievadā, Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktā Padomei ir paredzēts pienākums katru gadu noteikt prasības pedagogiem Eiropas skolās, nodrošinot taisnīgu amatu sadalījumu starp dalībvalstīm. Šajā noteikumā ir arī paredzēts, ka Padome "kopīgi ar valdībām risina jautājumus, kas attiecas uz [pedagogu] nosūtīšanu vai norīkošanu. Darbinieki saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos".

36. Attiecībā uz Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma interpretāciju Komisija apgalvo, pirmkārt, ka tajā ir noteikts pienākums dalībvalstīm un piešķirtas tiesības norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem un, otrkārt, ka termins "[profesionālā] izaugsme" ir jāinterpretē plaši, ietverot dažādās valsts atalgojuma sistēmas, ko piemēro pedagogiem norīkošanas vai nosūtīšanas gadījumā, tostarp arī iekļaušanu augstākā algas skalā.

37. Apvienotā Karaliste stingri iebilst pret šādu interpretāciju. Pirmkārt, tā uzskata, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkts ir vērsts tikai uz Padomi un nenosaka pienākumus dalībvalstīm. Šis noteikums no minētās padomes prasot, lai tā, pildot administratīvos pienākumus, ievērotu valsts tiesību aktus profesionālās izaugsmes un pensijas jomā. Būtībā, pēc Apvienotās Karalistes domām, nebūtu

nekādas jēgas tam, ka Konvencija uzliktu dalībvalstīm pienākumu ievērot pašām savus tiesību aktus. Otrkārt, Apvienotā Karaliste uzskata, ka termins "[profesionālā] izaugsme" apzīmē tikai pedagogu virzību uz augstāku pozīciju ar lielāku atbildību skolu struktūrā, tādu kā galveno pedagogu ("head teachers") un galveno pedagogu vietnieku ("deputy head teachers") štata vietas.

38. Es savukārt būtībā piekrītu Komisijas ierosinātajai interpretācijai.

39. Nav noliedzams, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums iekļaujas nodaļā, kas veltīta Padomes prerogatīvām, un ka šīs konvencijas 3. panta 2. punkts attiecas uz minētās padomes lēmumiem, kas pieņemti atbilstoši 12. panta 4. punktam.

40. Tomēr pretēji tam, ko apgalvo Apvienotā Karaliste, ir vienlīdz patiesi, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta vienīgais adresāts nav Padome, –tas, kā to skaidri norāda minētā panta priekšpēdējais teikums, kurā ir atsauce uz "valdībām", attiecas arī uz dalībvalstīm kā līgumslēdzējām pusēm.

41. Paredzot, ka norīkotie vai nosūtītie pedagogi saglabā profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos, šis noteikums ir vērsts nevis uz to, lai pakļautu šādu tiesību saglabāšanu Padomes lēmumam, bet gan lai uzliktu dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, ka šiem pedagogiem netiek piemērota mazāk labvēlīga attieksme viņu norīkošanas vai nosūtīšanas strādāt Eiropas skolās dēļ, kam ir pagaidu raksturs.

42. Pretēji tam, ko norāda Apvienotā Karaliste, es uzskatu, ka šādu mazāk labvēlīgu attieksmi nevar noraidīt tikai ar argumentu, saskaņā ar kuru katras dalībvalsts pienākums ir ievērot pašai savus valsts tiesību aktus.

43. Neesot līgumiskam pienākumam, kas vērsts uz to, lai nodrošinātu, ka norīkotie pedagogi "saglabā" ("retain") profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu "valsts tiesību aktos" ("national rules"), t.i., tās tiesības, uz kurām viņi varētu atsaukties, ja paliktu nodarbināti savā izcelsmes dalībvalstī, dalībvalstis varētu viegli grozīt vai pārveidot šādas valsts tiesību normas tieši atkarībā no dažām īpašām situācijām, tostarp situācijām, kas galvenokārt ietver pārvietošanos uz citu dalībvalsti, kā tas ir lielākajai daļai Apvienotās Karalistes pedagogu, kuri ir norīkoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās.

44. Līdz ar to, ja vien Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējam teikumam netiek atņemta visa lietderīgā ietekme, man nešķiet, ka to var interpretēt tādējādi, ka tas uzliek pienākumus tikai Padomei, jo tādu tiesību normu pieņemšana un saturs, kuras attiecas uz norīkoto vai nosūtīto pedagogu profesionālo izaugsmi un pensionēšanos, tiek noteikts valsts līmenī.

45. Attiecībā uz "[profesionālo] izaugsmi" ir jānorāda, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma versijā angļu valodā ir lietots jēdziens "promotion" [paaugstināšana amatā], kas daļēji varētu izskaidrot pretrunas saistībā ar šo terminu. Lai gan, iepazīstoties ar pārējām Konvencijas valodu versijām, neparādās skaidra tendence, kas ļautu noteikt, kurš no abiem terminiem ir svarīgākais, man tomēr šķiet, ka neatkarīgi no lietotā termina, tā kā – saskaņā ar to, ko es iepriekš norādīju, – Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma mērķis ir novērst, ka norīkošanas vai nosūtīšanas laikposms var radīt mazāk labvēlīgu attieksmi pret pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, nevar pieņemt, kā to iesaka Apvienotā Karaliste, ka tiesības, kas jāsaglabā minētajiem pedagogiem, aprobežojas ar piekļuvi štata vietām, kuru nosaukumi atspoguļo augstāku pakāpi valsts skolu hierarhijā un kuras ir saistītas ar lielāku atbildību.

46. Līdz ar to pati termina "promotion" [paaugstināšana amatā] nozīme neaprobežojas ar piekļuvi šādām štata vietām. Ar šo terminu, kā to parāda paaugstināšanas amatā kārtība Eiropas Savienības civildienestā, bieži apzīmē arī piekļuvi vienas un tās pašas karjeras pakāpēm (piemēram, asistentu vai administratoru), kā rezultātā tiek saņemts izdevīgāks atalgojums, bet tā neietver ne jaunu nosaukumu, ne papildu atbildību. Paaugstināšanas amatā vai profesionālās izaugsmes jēdziens Konvencijas

12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē tādējādi, manuprāt, attiecas uz karjeras attīstību. Šī interpretācija ļauj nodrošināt pēc iespējas vienotāku Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma piemērošanu, ņemot vērā valstu sistēmu dažādību paaugstināšanas amatā un atalgojuma jomā.

47. Pagaidām tādējādi jānorāda, ka Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā līgumslēdzējām pusēm ir noteikts pienākums nodrošināt, ka norīkošanas vai nosūtīšanas laikā pedagogi, kas norīkoti vai nosūtīti darbā Eiropas skolās, saglabā tiesības uz karjeras attīstību, kā arī pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību aktos.

48. Atliek analizēt vēl pēdējo jautājumu, kurš, lai gan Apvienotā Karaliste to vairāk minējusi, lai iebilstu pret Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma piemērojamību tās teritorijā, tomēr zināmā aspektā attiecas uz šī noteikuma interpretāciju. Šis jautājums attiecas uz trijiem terminiem, kuri turpmāk minēti pēdiņās un ir ietverti izteikumā profesionālās izaugsmes "tiesības", kas "garantētas" viņu "valsts tiesību aktos".

49. Apvienotā Karaliste būtībā aizstāv tēzi, saskaņā ar kuru šis izteikums ir jāinterpretē burtiski un šauri. Ņemot vērā Lielbritānijas izglītības sistēmas īpatnības, Anglijas un Velsas pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, neesot nekādu "tiesību" uz profesionālo izaugsmi, kas būtu "garantētas" jebkādos viņu "valsts tiesību aktos".

50. Lai gan pagaidām ir jāaprobežojas ar šo argumentācijas daļu par strīdīgā izteikuma interpretāciju, es tomēr uzskatu par svarīgu atgādināt, ka Apvienotā Karaliste, tāpat kā pārējās dalībvalstis, nekādā ziņā nav atbrīvota no to pienākumu pildīšanas, kas izriet no Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma.

51. Tādējādi ir pilnīgi iespējams, ka šīs dalībvalsts izglītības sistēmas īpatnību dēļ Anglijas un Velsas pedagogi nesaņem ierēdņa vai valsts ierēdņa statusu atšķirībā no dažām citām dalībvalstīm, tomēr ir vienlīdz patiesi, ka pienākumam, kas minēts Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunktā, ir jāattiecas uz visām šīs konvencijas līgumslēdzējām pusēm, proti, tostarp uz visām dalībvalstīm, neatkarīgi no iespējamām īpatnībām.

52. Tādējādi, pēc manām domām, atsauce uz "valsts tiesību aktiem" ("statut national" [valsts statuss]), kas minēta Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma franču valodas versijā, ir jāinterpretē ar noteiktu elastīgumu, ņemot vērā dalībvalstu izglītības sistēmu raksturiezīmes, lai šis noteikums saglabātu savu lietderīgo ietekmi un tiktu piemērots visu minēto dalībvalstu teritorijā. Tas, manuprāt, arī ir iemesls, kura dēļ šī noteikuma angļu valodas versijā, tāpat kā citās valodu versijās, nav minēts izteikums "statut national" [valsts statuss], kas būtu mazliet neatbilstošs Apvienotās Karalistes gadījumā – un patiešām arī citu dalībvalstu gadījumā, kurās, ņemot vērā kompetences sadalījumu izglītības jomā, izglītība ir nodota valsts iestāžu kompetencē, – bet kas vispārīgākā nozīmē attiecas uz profesionālās izaugsmes tiesību saglabāšanu, kas ir garantētas "valsts tiesību normās" ("national rules") [8], proti, dalībvalstu pieņemtās tiesību normās.

53. Attiecībā uz profesionālās izaugsmes "tiesībām", kas "garantētas" šādās valsts tiesību normās, pēc manām domām, ir jāpārsniedz burtiska un šaura šo abu terminu interpretācija. Kā es jau norādīju saistībā ar termina "[profesionālā] izaugsme" interpretāciju, uzsvars ir jāliek uz strīdīgā noteikuma mērķi, kas ir vērsts tieši uz to, lai dalībvalsts pedagogiem, kas nosūtīti vai norīkoti darbā Eiropas skolās, netiktu piemērota mazāk labvēlīga attieksme, liedzot tiem profesionālās izaugsmes un pensionēšanās tiesības, kuras uz tiem attiektos, ja tie būtu saglabājuši amatu savas izcelsmes dalībvalsts izglītības iestādēs.

8 — Līdzīgs izteikums ir lietots Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma versijā vācu valodā ("der Regelung ihres Herkunftsstaates") un spāņu valodā ("normativas nacionales"), droši vien tāpēc, ka izglītība šajās dalībvalstīs nav atkarīga no to centrālās pārvaldes iestādēm.

54. Pretēji tam, ko apgalvo Apvienotā Karaliste, profesionālās izaugsmes "tiesībām" tādējādi nav jāaprobežojas nepieciešami un tikai ar tādas automātiskas paaugstināšanas amatā situācijām, kas saistīta ar darba stāžu. Bez tā, ka šis arguments šķiet pretrunā ar iepriekš analizēto šīs pašas dalībvalsts apgalvojumu, saskaņā ar kuru profesionālās izaugsmes jēdzienam jāaprobežojas ar piekļuvi štata vietām, kuru nosaukums atspoguļo augstāku pakāpi valsts skolu hierarhijā un kuras ir saistītas ar lielāku atbildību, šāda argumenta pieņemšana sašaurinātu Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma nozīmi līdz situācijām, kuras neatbilstu pat burtiskai šī noteikuma interpretācijai.

55. Līdz ar to dalībvalstu pienākums attiecībā uz pedagogiem, kas nosūtīti vai norīkoti darbā Eiropas skolās, ir saglabāt ar karjeras attīstību saistītās tiesības, kādas viņiem tiktu piešķirtas, ja tie paliktu nodarbināti šajā dalībvalstī. Tādējādi atkarībā no to tiesību satura, kuras katra no dalībvalstīm atzīst tās attiecīgajiem pedagogiem, šīs tiesības var būt, piemēram, patiesas tiesības uz paaugstināšanu amatā vai tikai tiesības piedalīties procedūrās, kas dod iespēju karjeras attīstībai. Tātad ar profesionālo izaugsmi saistīto tiesību saturs dažādās dalībvalstīs var būt atšķirīgs. Turpretī tā ietekme nevar būt šaurāka nekā to tiesību saturam, kuras uz pedagogiem, kas norīkoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās, attiektos, ja viņi būtu palikuši štata vietā savas izcelsmes valsts izglītības iestādē, līdzīgi kā viņu kolēģi, kas palikuši nodarbināti šajā pašā dalībvalstī. Atšķirīgas interpretācijas gadījumā tiktu pārkāpta drošība, kas šiem pedagogiem piešķirta ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu, "saglabāt" profesionālās izaugsmes tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību normās.

56. Līdz ar to es ierosinu uz Komisijas prasības pirmo daļu atbildēt šādi: Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā līgumslēdzējām pusēm ir noteikts pienākums nodrošināt, ka norīkošanas vai nosūtīšanas laikā pedagogi, kas norīkoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās, saglabā tādas tiesības uz karjeras attīstību, kā arī pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību normās, kādas viņiem tiktu piemērotas, ja tie paliktu nodarbināti minētās dalībvalsts izglītības iestādē.

57. Ņemot vērā iepriekš sniegto interpretāciju, tagad ir svarīgi vērtēt prasības otro daļu, kas konkrētāk attiecas uz Apvienotās Karalistes rīcību saistībā ar to pedagogu profesionālo izaugsmi, kurus tā norīko darbā Eiropas skolās.

B – *Par Apvienotās Karalistes rīcību saistībā ar darbā Eiropas skolās norīkoto pedagogu profesionālo izaugsmi viņu norīkošanas laikā*

58. Atbilstoši prasības otrajai daļai Komisija apgalvo, ka dažiem pedagogiem, kurus Apvienotā Karaliste norīkojusi darbā Eiropas skolās, viņu norīkošanas laikā ir jābūt pieejamām augstākās algu skalas ("post-threshold pay scale") štata vietām (*ET* un *AST*) un prēmijām (*TLRP*), kas paredzētas *STPCD*, kā arī izaugsmei esošajā algas skalā, līdzīgi kā viņu kolēģiem pedagogiem, kuri palikuši nodarbināti Anglijas un Velsas subsidētās skolās.

59. Atbilstoši šīs daļas formulējumam un pretēji tam, ko Apvienotā Karaliste ir vairākkārt apgalvojusi šajā tiesvedībā, Komisijas iebildumi neattiecas uz *visiem* Anglijas un Velsas pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, bet tikai uz noteiktu šo pedagogu kategoriju, attiecībā uz kuriem tā prasa, lai tie profesionālās izaugsmes jomā varētu saņemt vienlīdzīgu attieksmi ar saviem kolēģiem, kas nodarbināti subsidētās skolās.

60. Neatkarīgi no lietas dalībnieku diskusijām par to, vai *STPCD* ir kvalificējams par [dokumentu], kas nosaka valsts tiesību normas Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta izpratnē, – pie šīm diskusijām es vēlāk atgriezīšos –, ir skaidrs, ka kopsaucējs darbā Eiropas skolās norīkoto pedagogu kategorijai, kas minēta Komisijas prasības otrajā daļā, ietver pedagogus, kuri pirms norīkošanas bija tiesīgi tikt iekļauti augstākajā algas skalā, t.i., pedagogus, kuri pirms norīkošanas bija sasnieguši *STPCD*

noteiktās pamatalgas skalas pēdējo līmeni (M6)[9]. Pēc manām domām, šajā kategorijā ir jāiekļauj arī pedagogi, kuri ir progresējuši pamata skalā un sasnieguši pēdējo šīs skalas līmeni norīkošanas laikā un kuri šīs pašas norīkošanas laikā būtu varējuši izvirzīt savu kandidatūru uz Komisijas prasībā minēto augstāko algas skalu un/vai štata vietām, ja šie pedagogi nebūtu spiesti no tā atteikties saistībā ar līgumu, kas noslēgts ar Izglītības ministriju. Būtībā, pirmkārt, nav noliedzams, ka visiem pedagogiem, kurus Apvienotā Karaliste norīkojusi darbā Eiropas skolās, tiek piemērota *STPCD* pamatskala. Otrkārt, saskaņā ar Apvienotās Karalistes paskaidrojumiem šie pedagogi turpināja progresēt minētajā skalā un šajā gadījumā varēja savas norīkošanas laikā sasniegt šīs skalas pēdējo līmeni.

61. Turpretī, ņemot vērā Komisijas secinājumu otrās daļas redakciju, nav tik skaidrs, vai attiecīgo pedagogu kategorijā ietilpst ne tikai pedagogi, kuri pirms norīkošanas bija nodarbināti subsidētās izglītības iestādēs, t.i., iestādēs, uz kurām obligāti attiecas *STPCD*, bet arī pedagogi, kas strādāja nesubsidētās izglītības iestādēs un kuriem tādējādi bija tikai fakultatīva iespēja piemērot *STPCD*.

62. Pirms šī jautājuma vērtēšanas man šķiet svarīgi atrisināt minēto jautājumu par *STPCD* kvalifikāciju attiecībā uz Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu.

63. Kā es jau norādīju, Apvienotā Karaliste apgalvo, ka *STPCD* neveido valsts statusu jeb valsts tiesību normas šī panta izpratnē, jo minētais dokuments uz daudziem pedagogiem Apvienotajā Karalistē neattiecas.

64. Šī argumentācija mani nepārliecina.

65. Protams, ir taisnība, ka darba un atalgojuma nosacījumi, kas paredzēti šajā dokumentā, kurš pieņemts ar Apvienotās Karalistes izglītības ministra rīkojumu, automātiski netiek piemēroti visiem Anglijas un Velsas pedagogiem.

66. Tomēr to piemērošana ir obligāta visiem pedagogiem, kas nodarbināti subsidētajās izglītības iestādēs[10], un fakultatīva pedagogiem, kas nodarbināti neatkarīgajās skolās[11]. Turklāt, kā es jau iepriekš norādīju un kā atzina Apvienotā Karaliste tiesas sēdē, *STPCD* paredzētā pamatskala ir saistoša visiem Anglijas un Velsas pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, saskaņā ar līgumu, ko viņi noslēdz ar Izglītības ministriju, neatkarīgi no tā, ka daži no viņiem pirms norīkošanas bijuši nodarbināti neatkarīgās skolās, kuras nepiemēroja vai vismaz nepiemēroja pilnā apjomā *STPCD* paredzētos darba un atalgojuma nosacījumus.

67. Tā kā Apvienotā Karaliste nav norādījusi, kādu citu alternatīvu dokumentu varētu uzskatīt par tādu, kas ietver atbilstīgās valsts tiesību normas Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē, no tā izriet, ka, ja vien netiek konstatēts nepieņemams juridisks tukšums Apvienotās Karalistes gadījumā, *STPCD* ir vienīgais dokuments, kam piemīt šādu valsts tiesību normu raksturiezīmes.

68. Tāpat pretēji tam, ko apgalvo Apvienotā Karaliste, es neuzskatu, ka, pieņemot, ka *STPCD* nozīmē valsts tiesību normas Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē, darbā Eiropas skolās norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem tiktu piešķirtas tiesības, uz kurām tie nevarētu atsaukties atbilstoši valsts tiesību aktiem, un tādējādi būtu pārkāpts LESD 165. pants.

69. Nav noliedzams, ka Komisijas prasības mērķis nav piespiest Apvienoto Karalisti reformēt savas izglītības sistēmas organizāciju, liekot piešķirt strādāt Eiropas skolās norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem tiesības, uz kurām tie nevarētu atsaukties, ja paliktu štata vietā Apvienotajā Karalistē. Tiekšanās sasniegt šādu mērķi atdurtos pret LESD 165. panta 1. punkta nosacījumiem, kura saturs turklāt, kā es to jau iepriekš norādīju[12], ir atgādināts Konvencijas preambulā.

9 — Saskaņā ar Apvienotās Karalistes paskaidrojumiem tas atbilst 53 pedagogiem no 250 pedagogiem, kas bija norīkoti darbā Eiropas skolās lietas faktu laikā.

10 — T.i., pēc Apvienotās Karalistes norādēm, 435 000 personu.

11 — T.i., pēc Apvienotās Karalistes norādītā, nenoteiktai daļai no 89 000 pedagogu, kas nodarbināti šāda veida iestādēs Anglijā un Velsā.

12 — Skat. šo secinājumu 6. zemsvītras piezīmi.

70. Šādos apstākļos un ņemot vērā Apvienotās Karalistes izglītības sistēmas īpatnības, ar profesionālo izaugsmi saistītajām tiesībām, attiecībā uz kurām ir jānodrošina, lai darbā Eiropas skolās norīkotie pedagogi tās "saglabātu" Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē, ir jāietver tiesības, kuras viņiem būtu pieejamas, ja tie paliktu nodarbināti Apvienotajā Karalistē, tāpat kā viņu kolēģi Anglijā un Velsā. Tomēr, kā Komisija skaidri norādījusi, tās prasības otrā daļa ir vērsta nevis uz to, lai pedagogiem, kurus Apvienotā Karaliste norīkojusi darbā Eiropas skolās, automātiski tiktu piešķirta izaugsme uz augstāko algas skalu vai lai tie tiktu iekļauti augstākajā algu skalā, vai arī lai tie saņemtu *STPCD* minētu štata vietu vai prēmiju viņu darba laikā šajās skolās, bet tikai uz to, lai, tāpat kā viņu kolēģi, kas palikuši nodarbināti subsidētajās skolās Anglijā un Velsā, darbā Eiropas skolās norīkotie pedagogi norīkošanas laikā saglabātu tiesības *piedalīties procedūrā, kas ļauj sasniegt* minēto skalu un minētās štata vietas un prēmijas.

71. Tieši šīs ar profesionālo izaugsmi saistītās tiesības *STPCD* garantē Anglijas un Velsas pedagogiem, kas nodarbināti subsidētajās skolās, un to neatkarīgo skolu pedagogiem, kuras piemēro *STPCD* pilnā apjomā, [pedagogiem] kuriem ir pietiekams darba stāžs un kuri tātad ir sasnieguši pamatskalas virsotni (līmeni M6), jo, kā tiesas sēdē atzina Apvienotā Karaliste, noteikts skaits šo pedagogu izvēlas nekandidēt uz augstāko skalu, savukārt no tiem, kas piedalās procedūrā, vismaz 95 % šo skalu sasniedz.

72. Turpretī nav noliedzams, ka šāda izvēles brīvība netiek dota Anglijas un Velsas pedagogiem, kuri ir norīkoti darbā Eiropas skolās, jo viņiem saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar Apvienotās Karalistes Izglītības ministriju, ir jāatsakās no jebkādas iespējas viņu norīkošanas laikā piedalīties procedūrās par piekļuvi augstākajai algas skalai, kā arī štata vietām un prēmijām, kas minētas *STPCD*.

73. Pēc manām domām, Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā noteiktais pienākums zaudētu lietderīgo iedarbību, ja tas neattiektos uz dalībvalsti, kura, lai gan nepiešķir saviem pedagogiem tiesības *stricto sensu* uz paaugstināšanu amatā vai profesionālo izaugsmi, tomēr piešķir tiem tiesības piedalīties procedūrā, kas dod piekļuvi augstākajai algas skalai, kā arī štata vietām un prēmijām, kuras paredzētas attiecīgās valsts tiesību normās.

74. Šādos apstākļos es uzskatu, ka to darbā Eiropas skolās norīkoto pedagogu kategorija, kuri var "saglabāt profesionālās izaugsmes tiesības" Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē, [tiesības] kas paredzētas *STPCD*, ir pedagogi, kuri tad, ja būtu palikuši Apvienotajā Karalistē, tāpat kā viņu Anglijas un Velsas kolēģi, būtu varējuši izmantot *STPCD* paredzētos nosacījumus, lai piekļūtu augstākajai algas skalai, progresētu šajā skalā, kā arī iegūtu tiesības kandidēt uz štata vietām un prēmijām, kas minētas šajā dokumentā.

75. Kā norāda Komisija, runa tātad ir gan par pedagogiem, kuri pirms norīkošanas darbā Eiropas skolās bija nodarbināti subsidētās izglītības iestādēs, kas saskaņā ar savu raksturu obligāti piemēro *STPCD* pilnā apjomā, gan arī par tiem pedagogiem, kuri strādāja neatkarīgās izglītības iestādēs, kas fakultatīvā kārtā piemēro *STPCD* pilnā apjomā. Tāpat starp abu šo kategoriju pedagogiem runa ir par tiem, kuri, kaut arī viņi pirms norīkošanas nebija sasnieguši pamatalgas skalas pēdējo līmeni, sasniedza to norīkošanas laikā.

76. Būtībā šo grupu pedagogi ir tie, kuri tad, ja nebūtu norīkoti darbā Eiropas skolās, būtu varējuši pretendēt uz to, lai tiem tiktu piemēroti *STPCD* noteikumi pilnā apjomā. Līdz ar to šīs grupas ir vienīgās, kas Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē var "saglabāt" tiesības piedalīties atlases procedūrā, kas tiem ļautu piekļūt augstākajai algas skalai, kas paredzēta *STPCD*, kā arī šajā dokumentā minētajām štata vietām un prēmijām, tiesības, no kurām viņiem tomēr bija jāatsakās, slēdzot ar Apvienotās Karalistes Izglītības ministriju līgumu par norīkošanu darbā Eiropas skolās.

77. Uz pārējiem pedagogiem, t.i., tiem, kuri pirms norīkošanas darbā Eiropas skolās mācīja nesubsidētās izglītības iestādēs, kuras nepiemēro *STPCD* vai to nepiemēro pilnā apjomā, tātad Komisijas prasības otrā daļa neattiecas. Būtībā pēc loģikas šie pedagogi nevarēja atteikties no tiesībām, uz kurām tie sākotnēji nevarēja pretendēt [13].

78. Kad ir veikti šie precizējumi, es uzskatu, ka dalībvalsts, kas piespiež – tostarp līgumiskā ceļā – dažus savus pedagogus, kurus tā nolēmusi norīkot darbā Eiropas skolās, atteikties no "profesionālās izaugsmes tiesībām", kuras tie principā būtu "saglabājuši" atbilstoši Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējam teikumam, ja tie paliktu nodarbināti Apvienotajā Karalistē, acīmredzami pārkāpj minēto noteikumu.

79. Kā var secināt no iepriekšējiem apsvērumiem, šī nostāja ir spēkā ne tikai attiecībā uz piekļuvi augstākajai algas skalai, bet arī attiecībā uz piekļuvi *ET* un *AST* štata vietām, kā arī štata vietām, ar kurām ir saistītas *TLRP* prēmijas.

80. Būtībā, pirmkārt, nosacījums piekļuvei tādām štata vietām ir atbilstība profesionālo iemaņu standartiem, ko piemēro virzībai uz augstāko algas skalu [14].

81. Otrkārt, šīs štata vietas ir saistītas ar lielāku atbildību un tām ir noteikti labāki atalgojuma noteikumi salīdzinājumā ar štata vietām, kurās atalgojumu nosaka atbilstoši algas pamatskalai.

82. Tas, ka pretēji piekļuvei augstākajai algas skalai būtu jāveido īpašas štata vietas, nenozīmē, ka virzība uz minētajām štata vietām neietilpst jēdziena "[profesionālā] izaugsme" piemērošanas jomā Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma izpratnē. Turklāt Apvienotā Karaliste to arī atzīst, aizstāvot, lai arī kļūdaini, šauru profesionālās izaugsmes jēdziena izpratni, kas ietver tikai virzību uz hierarhijā augstākām štata vietām. Kā es jau norādīju, pēc manām domām, jēdzienam "[profesionālā] izaugsme" ir vajadzīga neatkarīga interpretācija un tam plašā nozīmē ir jāattiecas uz attiecīgo pedagogu visu veidu karjeras attīstību, vai tā būtu piekļuve augstākai algu skalai vai piekļuve štata vietām, kas saistītas ar lielāku pedagoģisko un pārraudzības atbildību, arī tad, ja šīm štata vietām nav īpaša hierarhiska statusa izglītības iestāžu struktūrā. Attiecībā uz *TLRP* prēmijām man jāpiebilst, ka, ciktāl tas nepieciešams, saskaņā ar Apvienotās Karalistes uzsvērto, atsaucoties uz *STPCD* atbilstīgajiem noteikumiem, šīm prēmijām ir ilgstošs raksturs un tās arī ir saistītas drīzāk ar štata vietām, kuras prasa papildu izglītības un apmācības atbildību, nevis ar īpašām personām, un līdz ar to, manuprāt, tās arī ietilpst Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā minētā jēdziena "[profesionālā] izaugsme" piemērošanas jomā.

83. Turklāt papildus jānorāda, ka Apvienotā Karaliste nevar apgalvot, ka pedagogi, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, ir brīvi atteikušies no *STPCD* piemērošanas pilnā apjomā viņu norīkošanas laikā. Saistībā ar to pietiek norādīt, ka šāds noteikums par atteikšanos ir standarta noteikums, ko pedagogiem izvirza Izglītības ministrija, tādējādi nepastāvot nekādai individuālu sarunu iespējai. Līdz ar to minētajiem pedagogiem ir izvēle vai nu pieņemt norīkojumu darbā Eiropas skolās ar noteikumiem, ko nosaka Izglītības ministrija, vai atteikties no tā.

84. Šajā stadijā Apvienotā Karaliste, lai liegtu darbā Eiropas skolās norīkotajiem pedagogiem tiesības viņu norīkošanas laikā darbā Eiropas skolās piedalīties *STPCD* paredzētās procedūrās, kas saistītas ar profesionālo izaugsmi, atsaucas arī uz galvenokārt organizatoriskām un budžeta grūtībām.

13 — Šāds nodalījums nerada diskrimināciju, jo, pirmkārt, raugoties no juridiskā viedokļa, šie pedagogi ir atšķirīgā situācijā nekā iepriekš minēto grupu pedagogi un, otrkārt, raugoties no finanšu viedokļa, viņu norīkošanas laikā Eiropas piemaksai jākompensē iespējamā atšķirība no minēto grupu pedagogiem.

14 — Atgādinu, ka kandidātiem uz *ET* štata vietām vismaz divus gadus pirms amata pienākumu pildīšanas sākuma turklāt ir jābūt sasniegušiem augstākās algas skalas trešo līmeni (skat. šo secinājumu 20. punktu).

85. Runājot par organizatoriskajām grūtībām, Apvienotā Karaliste būtībā min, pirmkārt, apsvērumus saistībā ar noteiktām raksturiezīmēm attiecībā uz lielāku atbildību, kas jāuzņemas kandidātiem uz augstāko algas skalu un *ET* un *AST* štata vietām, kā arī uz štata vietām, ar kurām saistītas *TLRP* prēmijas, un, otrkārt, apsvērumus saistībā ar darbā Eiropas skolās norīkoto pedagogu novērtēšanas grūtībām.

86. Lai gan šie jautājumi ir leģitīmi, manuprāt, tie tomēr nevar būt prioritāri salīdzinājumā ar tiesībām, kuras Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā piešķirtas strādāt Eiropas skolās nosūtītajiem vai norīkotajiem pedagogiem.

87. Attiecībā uz pedagogu piekļuvi augstākajai algas skalai Apvienotā Karaliste nav apstrīdējusi, ka tās teritorijā esošo tādu skolu gadījumā, kurām pilnā apjomā piemērojams *STPCD*, iegūto prasmju un zināšanu vērtējumu veic katras skolas vadītājs [15]. Līdz ar to man nav saprotams, kādu iemeslu dēļ līdzīgu vērtējumu, kas balstīts uz tādiem pašiem Apvienotās Karalistes iestāžu noteiktiem kritērijiem atbilstībai minētajai augstākajai skalai, nevarētu veikt attiecīgās Eiropas skolas vadītājs, vajadzības gadījumā sadarbojoties ar kompetento minētās skolas inspektoru, kurš ir iecelts atbilstoši Konvencijas noteikumiem, pārstāv attiecīgo dalībvalsti un nodrošina šīs pašas dalībvalsts pedagogu darba pārraudzību [16], kā arī ar Apvienotās Karalistes izglītības ministru.

88. Attiecībā uz piekļuvi *ET* un *AST* štata vietām un štata vietām, kas dod tiesības uz *TLRP*, kā arī attiecībā uz to pedagogu snieguma vērtējumu, kas izvirza savu kandidatūru uz tādām štata vietām, es nevaru piekrist Apvienotās Karalistes izklāstītajai argumentācijai, saskaņā ar kuru, tā kā šajās štata vietās ir vajadzīgs, lai pedagogi uzņemtos papildu atbildību, tostarp citu pedagogu pārraudzības un apmācības jomā, vai nu savā izglītības iestādē (*ET* štata vietas), vai citās izglītības iestādēs (*AST* štata vietas), principā pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, *nav iespējams* izpildīt šos nosacījumus darba laikā minētajās skolās un viņu gadījumā ir neiespējami novērtēt šo noteikumu ievērošanu.

89. Šajā ziņā es vispirms norādīšu, ka, lai gan, kā uzsvērusi Apvienotā Karaliste, *STPCD* ir noteikts, ka iepriekšējs *ET* un *AST* štata vietu kandidāta kvalifikācijas vērtējums ir jāveic galvenajam pedagogam ("head teacher"), dokumentā tomēr ir minēts tādu pedagogu kandidatūru gadījums, kuri nav nodarbināti subsidētā skolā ("unattached teachers") un kuri iepriekš ir jāvērtē personai, kam ir pārraudzības atbildība attiecībā uz kandidātu ("a person with management responsibility for the applicant") [17]. Ja šis noteikums tiktu piemērots pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, tas vajadzības gadījumā varētu ļaut kādam attiecīgās Eiropas skolas atbildīgajam sadarbībā ar minētās skolas kompetento inspektoru, kā arī Apvienotās Karalistes izglītības ministru, ar kuru minētie pedagogi ir noslēguši līgumu, veikt šo pirmo vērtējuma posmu attiecībā uz sniegumu, kas nepieciešams minētajām štata vietām.

15 — Saskaņā ar lietas materiāliem pedagogiem, kas sasnieguši pamatskalas 6. līmeni un vēlas panākt, lai uz tiem tiktu attiecināta augstākā skala, ir jāatbilst šādiem profesionālajiem standartiem: 1) vajadzības gadījumā aktīvi sekmēt politikas nostādņu un prakses ieviešanu darba vietā un veicināt kolektīvas atbildības rašanos šajā jomā; 2) būt padziļinātām zināšanām un izpratnei par dažādu pārvaldības stratēģiju izmantošanu un pielāgošanu izglītības, apmācības un uzvedības jomā, tostarp prast individualizēt apmācību, lai panāktu, ka visi apmācāmie īsteno savas spējas; 3) būt padziļinātām zināšanām un skaidrai izpratnei par vērtēšanas kritērijiem un veidiem mācāmajā priekšmetā/programmā, tostarp saistībā ar kvalifikāciju un valsts eksāmeniem; 4) būt aktuālām zināšanām un izpratnei par dažādiem kvalifikāciju un specifikāciju veidiem un to spēju atbildēt uz apmācāmo vajadzībām; 5) būt padziļinātām zināšanām un izpratnei par saviem mācību priekšmetiem/programmām un ar tiem saistīto pedagoģiju, tostarp par veidu, kā progresē apmācība; 6) būt pietiekami padziļinātām zināšanām un pieredzei, lai spētu dot padomus par bērnu un jauniešu attīstību un labklājību; 7) būt elastīgam, radošam un ekspertam attiecībā uz tādu apmācības posmu ieviešanu stundu laikā un to starplaikos, kuri ir efektīvi un nemitīgi pielāgoti apmācības mērķiem un apmācāmo vajadzībām un kuros ir integrēta iepriekšējā attīstība, tostarp saistībā ar viņu mācību priekšmetu/programmas zināšanām; 8) būt tādām mācīšanas iemaņām, kas ļauj apmācāmajiem gūt labākus rezultātus salīdzinājumā ar viņu iepriekšējiem sasniegumiem un progresēt tāpat, kā līdzīgi apmācāmie valsts līmenī vai pat labāk par viņiem; 9) sekmēt sadarbību un efektīvi strādāt komandā; 10) veicināt kolēģu profesionālo attīstību ar palīdzību un darbaudzināšanu, iepazīstināšanu ar efektīvu praksi, kā arī padomu un informācijas aprites sniegšanu.

16 — Skat. Konvencijas 15.–18. pantu.

17 — Skat. *STPCD* 30. panta 3. un 4. punktu.

90. Tālāk, lai gan saskaņā ar lietas materiāliem vērtēt spēju veikt *ET* un *AST* pienākumus attiecībā uz Anglijas un Velsas kandidātiem, kas palikuši nodarbināti Apvienotajā Karalistē, ir uzticēts vienai struktūrai, es nesaskatu iemeslu, kura dēļ šādu vērtējumu nevarētu veikt attiecībā uz Apvienotās Karalistes pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās un vēlas kandidēt uz minētajām štata vietām, lai gan šī dalībvalsts atzīst, ka to var veikt attiecībā uz tiem [pedagogiem], kuri ir nodarbināti citās izglītības iestādēs, kas atrodas citās dalībvalstīs.

91. Ar apstākli, kuru arī minējusi Apvienotā Karaliste, ka minētajās izglītības iestādēs izglītība ir tuvāka Lielbritānijas sistēmai nekā Eiropas skolās, manuprāt, pilnīgi netiek ņemts vērā minēto skolu *sui generis* statuss, saskaņā ar kuru, es atgādinu, Savienības darbinieku bērnu kopējas izglītošanas mērķis tiek īstenots par labu ikvienai no dalībvalstīm, atzīstot dalībvalstu atbildību par mācību saturu un to izglītības sistēmas organizāciju.

92. Visbeidzot, lai gan kandidātiem uz *AST* statusu patiešām ir jāuzņemas noteikta atbildība attiecībā uz pedagogiem, kas strādā citās iestādēs, nevis tajā, kurā šie kandidāti strādā, šādu pienākumu pilnā mērā nākotnē var uzņemties pedagogs, kas ir norīkots Eiropas skolā. Turklāt no *STPCD* izriet, ka pienākums nav obligāti jāīsteno kādā skolā [18].

93. Turklāt, ņemot vērā Apvienotās Karalistes uzsvērto apstākli, ka to Lielbritānijas pedagogu atlase, kuri norīkoti darbā Eiropas skolās, ir īpaši stingra, es šaubos, ka šādi pedagogi principā nespētu atbilst noteiktajiem profesionālajiem standartiem un papildu atbildībai, it īpaši attiecībā uz piekļuvi *ET* un *AST* statusam, kā Apvienotā Karaliste turklāt tiecas apgalvot.

94. Tādējādi, pēc manām domām, nav tādu organizatorisku grūtību, ar kurām varētu pamatot, ka no procedūrām par piekļuvi *ET* un *AST* štata vietām un štata vietām, ar kurām saistītas *TLRP* prēmijas, tiek izslēgti Komisijas prasībā minētie pedagogi, kas norīkoti darbā Eiropas skolās.

95. Tāds pats secinājums rodas attiecībā uz Apvienotās Karalistes minētajām budžeta rakstura grūtībām.

96. Šajā ziņā es nepakavēšos pie acīmredzami nepieņemamā argumenta, saskaņā ar kuru strādāt Eiropas skolās norīkotajiem vai nosūtītajiem pedagogiem varētu būt liegtas tiesības, ka tiem tiek piemērots Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums, aizbildinoties, ka viņi Eiropas piemaksas dēļ gūstot izdevīgākus finansiālos nosacījumus nekā viņu Anglijas un Velsas kolēģi, kas palikuši nodarbināti Apvienotās Karalistes izglītības iestādēs.

97. Runājot nopietnāk, Apvienotā Karaliste arī apgalvo, ka *ET* un *AST* štata vietas un štata vietas, ar kurām saistītas *TLRP* prēmijas, katrā izglītības iestādē, kas vēlas ieviest šādas štata vietas, prasa kredītu atvēršanu un ka tādējādi neesot iedomājams, ka tādas tiktu radītas pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās, viņu norīkošanas laikā.

98. Šī argumentācija man tomēr nešķiet atbilstīga. Neraugoties uz to, ka lietas dalībnieku vidū ir zināma neskaidrība par šo jautājumu, pēc manām domām, Apvienotajai Karalistei nav pienākuma radīt *ad hoc* štata vietas par labu pedagogiem, kas norīkoti darbā Eiropas skolās. Turpretī tai gluži vienkārši ir tiem jāpiešķir iespēja izvirzīt savu kandidatūru uz minētajām štata vietām. Citiem vārdiem sakot, saskaņā ar Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu Apvienotajai Karalistei ir jānodrošina, ka viņiem var tikt veikts *STPCD* prasītais vērtējums, kā arī – attiecībā īpaši uz *ET* statusa piešķiršanu – ka savas norīkošanas laikā viņi var piekļūt augstākajai karjeras skalai un progresēt tajā tā, lai tie spētu atbildēt uz paziņojumu par vakanci, ko sniedz kāda izglītības iestāde, kura nolēmusi radīt *ET* štata vietu, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tad, ja tie būtu palikuši nodarbināti kādā izglītības iestādē Apvienotajā Karalistē.

18 — Skat. *STPCD* 65. panta 2. punktu, kurā ir precizēts, ka šo darba laiku var īstenot arī iestādē, kas atbildīga par pedagogu iecelšanu amatā, vai "citur".

99. Visu šo iemeslu dēļ es uzskatu, ka Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumu, kas minēts Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikumā.

100. Šis secinājums attiecas ne tikai uz profesionālās izaugsmes tiesībām, bet arī – ņemot vērā šīs lietas apstākļus – uz pensionēšanās tiesībām pedagogiem, kuri ir norīkoti darbā Eiropas skolās un uz kuriem attiecas šīs prasības otrā daļa.

101. Būtībā tiktāl, ciktāl, pirmkārt, šo pedagogu norīkošanas laikā viņu pensija tiek aprēķināta, pamatojoties tikai uz viņu valsts algu, t.i., uz algu, kas izriet no *STPCD* paredzētās pamatalgas skalas piemērošanas, un, otrkārt, šiem pašiem pedagogiem šīs norīkošanas laikā ir jāatsakās no tā, ka tie vismaz varētu izmantot iespēju piekļūt augstākajai algas skalai, viņi tādējādi ir zaudējuši tiesības uz to, ka viņu pensija tiek aprēķināta, ņemot vērā minēto profesionālo izaugsmi.

102. Pēc manām domām, šāda iespējas zaudēšana ir reāla un nopietna vismaz pedagogiem, kuri pirms norīkošanas darbā Eiropas skolās bija sasnieguši algas pamatskalas pēdējo līmeni. Nešaubīgi var pieņemt, ka to vidū, kuri būtu lūguši piekļuvi augstākajai algas skalai, pozitīvu iznākumu procentuālā daļa, bez šaubām, nebūtu zemāka par procentuālo daļu to pedagogu vidū, kas palikuši nodarbināti subsidētajās skolās Apvienotajā Karalistē un bija izteikuši šādu lūgumu, t.i., vismaz 95 %[19].

103. Visbeidzot, ir svarīgi pieminēt arī apgalvojumu par to, ka ir pārkāpti Konvencijas 25. panta 1. punkta noteikumi, saskaņā ar kuru skolu budžets tiek finansēts no dalībvalstu iemaksām, ko tās veic, regulāri maksājot atlīdzību norīkotajiem vai nosūtītajiem skolotājiem.

104. Šī noteikuma pārkāpums, manuprāt, papildina Konvencijas 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējā teikuma pārkāpumu tiktāl, ciktāl gadījumā, ja kāda dalībvalsts nenodrošina, ka tās pedagogi, kas nosūtīti vai norīkoti darbā Eiropas skolās, saglabā profesionālās izaugsmes tiesības, šādai nenodrošināšanai nenovēršami ir negatīva ietekme uz to, ka tiek "regulāri maksāta atlīdzība" [saglabāta atlīdzība] minētajiem pedagogiem. Šajā gadījumā to pedagogu profesionālās izaugsmes iesaldēšana, kurus Apvienotā Karaliste norīkojusi darbā Eiropas skolās un uz kuriem attiecas Komisijas prasība, izraisa vismaz tā atalgojuma iesaldēšanu, ko viņi varēja saprātīgi gaidīt, pārkāpjot slieksni, kas ļauj piekļūt augstākajai algas skalai.

105. Tādējādi es uzskatu, ka ar savu rīcību Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi arī Konvencijas 25. panta 1. punkta prasības.

106. Noslēgumā jāpiebilst, ka Komisija nav izteikusi autonomu iebildumu par to, ka Apvienotā Karaliste ir pārkāpusi EKL 5. panta (LES 4. panta 3. punkts)[20] noteikumus. Tas nozīmē, ka Tiesai nav jālemj par vēršanās Tiesā likumīgumu attiecībā uz Līguma noteikuma pārkāpumu atbilstoši Konvencijas 26. pantā paredzētajai šķīrējtiesas klauzulai.

107. Visu šo iemeslu dēļ es iesaku apmierināt Komisijas prasību. Turklāt, tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, es iesaku arī, piemērojot Tiesas Reglamenta 69. panta 2. punktu, apmierināt šo lūgumu.

19 — Attiecībā uz nopietnas iespējas zaudēšanas jēdzienu, kas atzīts vairāku dalībvalstu, tostarp Apvienotās Karalistes, darba un/vai civildienesta tiesībās, kā arī attiecībā uz zaudētās iespējas ekonomisko vērtību skat. 53.–55. punktu manos secinājumos lietā C-348/06 P Komisija/*Girardot*, kurā spriedums pieņemts 2008. gada 21. februārī (Krājums, I-833. lpp.)

20 — Šajā ziņā es atgādinu, ka Tiesa 1986. gada 15. janvāra spriedumā lietā 44/84 *Hurd* (*Recueil*, 29. lpp.) un 1990. gada 5. aprīļa spriedumā lietā C-6/89 Komisija/Beļģija (*Recueil*, I-1595. lpp.) būtībā konstatēja, ka dalībvalsts var pārkāpt EKL 5. panta noteikumus, ja, īstenojot vienpusēju pasākumu un ieviešot kompensācijas mehānismu, kas tiek segts no Kopienu budžeta, attiecībā uz starpību starp Eiropas skolu ieņēmumu summu un valsts noteiktajām pedagogu algām, kura ieviesta ar Konvenciju, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus (šajā gadījumā – 1958. gada konvenciju, kuras līgumslēdzējas puses Kopienas nebija), šī dalībvalsts rada minētajam budžetam izdevumus, kas tam nav jāsedz. Šajā ziņā skat. arī 121.–130. punktu manos secinājumos iepriekš minētajā lietā Komisija/Beļģija, kurā spriedums pieņemts 2010. gada 30. septembrī.

III – Secinājumi

108. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, es piedāvāju Tiesai atzīt un konstatēt, ka:

1) 1994. gada 21. jūnijā Luksemburgā parakstītās Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā līgumslēdzējām pusēm ir noteikts pienākums nodrošināt, ka norīkošanas vai nosūtīšanas laikā pedagogi, kas norīkoti vai nosūtīti strādāt Eiropas skolās, saglabā tās tiesības uz karjeras attīstību, kā arī pensionēšanās tiesības, kas garantētas viņu valsts tiesību normās, kādas viņiem tiktu piemērotas, ja tie paliktu nodarbināti minētās dalībvalsts izglītības iestādē;

2) dažu tādu pedagogu, kurus Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste norīkojusi darbā Eiropas skolās, izslēgšana norīkošanas laikā no piekļuves izdevīgākām algu skalām (it īpaši skalām, ko apzīmē ar "post-threshold pay scale", "excellent teacher pay scale" vai "advanced skills teacher pay spine") un citiem papildu maksājumiem (tādiem kā "teaching and learning responsibility payments"), ko viņi varētu izmantot, ja būtu palikuši nodarbināti izglītības iestādēs šajā dalībvalstī, tāpat kā viņu kolēģi, kas nodarbināti Anglijas un Velsas subsidētajās skolās, nav saderīga ar Konvencijas, ar ko nosaka Eiropas skolu statūtus, 12. panta 4. punkta a) apakšpunkta pēdējo teikumu un 25. panta 1. punktu;

3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.